

Vinařství Leskoun

Autor: Lukáš Rehberger

Vinařství s výraznou architekturou kde kontrastují mohutné přiznané ocelové nosníky s dubovým dřevem obloženými částmi. Nosná železobetonová konstrukce je přiznána je na soklu a v provozní zázemí interiéru.

Z této - pro vinařství méně typické- materiálové kombinace pak vznikají i některé sporné body posuzovaného konceptu, projevující se v detailech.

Jde například o nedořešenou návaznost ocelového nosníku, procházejícího z exteriéru do interiéru (detail D1), pohledový beton na tepelném izolantu, řešený jako jednostranná obetonávka v síle jen 8cm (detail D2), nebo kombinace bentonitové rohože s hydroizolační folií (detail D4) či ukončení ocelových nosníků v terénu (osa 5, řez A-A').

Ve skladbách by mělo dojít k bližšímu upřesnění netradiční transparentní samonivelační stěrky. Ta je používána jak v interiéru, tak i v exteriéru, kde mohou být problémy s její protiskluzností a dále je i na spádovaných plochách teras, což je samo o sobě v rozporu se slovem „samonivelační“ (detail D2, skladba terasy).

Ve skladbách (například u detailu D3) jsou pak dva sporné body - jednak využití difuzní folie Tyvek v kontaktních skladbách mezi nopovou folií a geotextilií a též odseparování souvrství asfaltových hydroizolačních pásů od betonového podkladu geotextilií.

Celkově však jsou architektonicko-stavební část i stavebně-konstrukční řešení rozpracované dostatečně výstižně, drobností je jen nezakreslení výtahu do stavebních výkresů. Nebylo opomenuto ani správné diagonální zavětrování ocelové konstrukce nad terasou, svou dimenzí (průměr 40mm) však půjde o natolik výrazné prvky, že by si zasloužily bližší rozpracování.

Požárně bezpečnostní řešení neopomnělo protipožární opatření na pohledových ocelových konstrukcích a zvolený způsob nátěrů jen minimálně naruší jejich vzhled.

TZB je popsáno ve standardním rozsahu, kombinace chlazení a produkce odpadního tepla není vzájemně zkombinována a energeticky využita. Kanalizace je popsána jako oddílná, ale splašková i dešťová část jsou paralelně svedené do čističky odpadních vod (což není z hlediska provozu ČOV ideální) a následně do akumulární požární nádrže, vsak vody též není blíže popsán.

Interiér svým pojetím vychází z materiálů stavby - takže jde o kombinaci dubových palubek, ocele a betonu s epoxidovou stěrkou. Mobiliář je z odlišných, ale s interiérem ladících materiálů, k diskusi je jen typ použitých stoliček, neposkytujícího žádoucí variabilitu sezení.

Kladem návrhu je určitě zachování náročné konstrukčně-materiálové koncepce i v tomto stupni projektu. Zároveň je to i jeho mírnou slabinou, projevující se obtížně proveditelnými.

Navržené hodnocení: **B**

Ing.arch.Pavel Šmelhaus